

Bozovce, 24. / II. 24

112 / 1988

Leženi gospod! —

Takoj sem si mislila, ko sem
videla Vašo pismo, da zopet kaj potrebujete
— in res! —

Podpisali ste se „Voi y prijatej“ — ali V.
prošna nimate o prijateljstvu! Za prijatelja
človek račū vpraša kako se mu godi,
ali ž znan ali ne in če ne danes se slusā se
ga razvediti kaj s par dobrimi besedami in že.
Gōmi o Novem letu, o Veliki noči itd. Ampak Ni
menda mislite, da es to brezupole narade in
ste jih zato ignorirali. —

Če vol velike noči sem težko bolna na srcu
in parlorat sem bila že blizu smrti. To
malo zdravlja in moči, kar mi je še ostalo
hočem posvetiti samo svojim najbližjim,
pa prosim, da me nikar ne vženirjajete
nikdar več.

„Domača Prijatelj“ vam ne morem
poslati, morda ga ima nekatera knjižnica
- ljubljani. Izdajatelj F. Vydra je že
pred več leti umrl.

Vse se mora gojiti, negotovi in ceni
- tudi prijateljstvo, drugarje znanje. Če
zdravi nauke vam dam in želim, da

Koristite drugim po možnosti in dosežete
vaje cilje

M. J. Demetrio